

Лорі Готтліб — психотерапевт і автор бестселера. Окрім клінічної практики Готтліб веде щотижневу колонку в *The Atlantic* та *The New York Times*.

НАЙКРАЩА КНИЖКА ЗА ВЕРСІЮ
O, THE OPRAH MAGAZINE

У ТОПІ НАЙПРОДАВАНІШИХ КНИЖОК
ЗА ВЕРСІЮ AMAZON

Робота, друзі, затишна квартира, самореалізація — оце ваша ідеальна картинка? Майже, бо не вистачає найважливішого пазлу — кохання. Що робити, якщо ви ще не знайшли «того-самого-єдиного»? Або знайшли і не знаєте, як вчинити далі? Чи той ідеал гадки не має про ваші наміри?

Лорі Готтліб у новій книжці робить приголомшливу заяву: досить переслідувати невловимого казкового принца! Час переоцінити риси, які ми так прагнемо бачити, і знайти їх у своєму партнерові. А ще розібратися у тому, яка людина вам насправді потрібна. І чи потрібна взагалі...

Авторка оповідає власну історію пошуків «ідеального-єдиного», дає мудрі настанови й ділиться думками дослідників, відомих свах та сватів, тренерів зі знайомств, пікап-майстрів, нейропсихологів, соціологів, адвокатів із розлучень і навіть духівників. Захопливі, смішні, часом болісно відверті історії про знайомства, стосунки та шлюб.

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-7627-7

9 786171 276277

Лорі Готтліб

Як
вийти
заміж

Бестселер *The New York Times*

Як
вийти
заміж

І чи варте воно того

Лорі Готтліб

Lori Gottlieb

Marry Him:

*The Case for Settling
for Mr. Good Enough*

Лорі Готтліб

Як
вийти
~ Замість ~

І чи варте воно того

УДК 159.9
Г74

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Друкується за сприяння *Dutton*,
an imprint of *Penguin Publishing Group*,
a division of *Penguin Random House LLC*

Перекладено за виданням:
Gottlieb L. Marry Him: The Case for Settling for Mr. Good Enough /
Lori Gottlieb. — New York : New American Library, 2010. — 336 p.

Переклад з англійської Людмили Хлівної

Дизайнер обкладинки *Петро Вихорь*

ISBN 978-617-12-7627-7
ISBN 978-0-525-95151-3 (англ.)

© Lori Gottlieb, 2010
© DepositPhotos.com / tatashat,
Naddya, eveleen, обкладинка,
2020
© Hemiro Ltd, видання українською мовою, 2020
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад і художнє оформлення, 2020

Я б хотіла зібрати всіх самотніх жінок, яких знаю, і дати їм на обговорення цю книжку. Готтліб допомагає жінкам побачити, як унаслідок культурних чи особистих фантазій з'являються очікування, що знищують спочатку щирі почуття, а згодом і шлюб. «Як вийти заміж» є прикладом того, як можна заважати самій собі. Цю книжку повинна прочитати кожна жінка, яка прагне знайти справжнє кохання.

*Пеннер Шварц, докторка філософії,
експерт зі стосунків Perfectmatch.com*

Захоплива, дивовижна, брутално чесна та пізнавальна! «Як вийти заміж» — це пристрасна історія про те, як знайти кохання у реальному житті.

*Рейчел Грінвалд, авторка бестселера
«The New York Times» під назвою
«Знайти чоловіка після 35» («Find a Husband After 35»)*

Провокаційний трактат про поп-культуру... Готтліб підштовхує нас до роздумів про власні переконання та неперевірені припущення.

«The Chicago Tribune»

Готтліб зробила дещо важливе... Вона відкинула прісне розуміння додаткових прав і можливостей жінок «Ти на це заслуговуєш!» — яке дуже часто шкодить жінкам, бо натякає, ніби вони не повинні погоджуватися на щось менше, ніж ідеал.

Готтліб, навпаки, пояснює все так, ніби розмовляє з дорослими, яким можна розповісти погану новину і вони від цього не знепритомніють.

«*The Economist*»

Несподіване задоволення. У своєму нещадному дослідженні сучасних стосунків Лорі Готтліб презентує себе як доказ — доказ самотності. Частково повчальні мемуари, частково польові дослідження — її чесна розповідь про власні безуспішні пошуки чоловіка скидається на чорну комедію... Правда не дуже приваблива, але дарує свободу.

«*The New York Times*»

«Як вийти заміж» частково схожа на «Правила»¹, частково — на поп-соціологію Малколма Гладуелла. На диво, дуже переконлива книжка.

«*O, The Oprah Magazine*»

Слова Лорі Готтліб не провокаційні, а розумні. Захоплива перевірка реальності, що змусить самотніх жінок сміятися та ніяково щулитися, а заміжніх — ще більше цінувати свою половинку.

Діабло Коді, володарка премії «Оскар» за сценарій до фільму «Juno»

Це смілива та розумна книжка. Готтліб розповідає все, як є. У надмірному сучасному світі забагато жінок мають нереалістичні очікування щодо чоловіків та кохання, а ще більш нереалістичні уявлення — про себе. Жінки (і чоловіки) по-

¹ «Правила» (*The Rules*) — книжка Еллен Файн і Шеррі Шнайдер. (Тут і далі прим. пер.)

винні серйозно поставитися до послання Готтліб: «Шукайте причини, щоб сказати “так”. Це може змінити ваше життя».

Гелен Фішер, докторка філософії Ратгерського університету, авторка книжки «Чому він? Чому вона?» («Why Him? Why Her?»)

Я вже багато років живу у щасливому шлюбі і, якщо доньки колись запитають моєї поради щодо потенційних партнерів, планую видати багато чого з цієї книжки за власні мудрі поради.

Курт Андерсен, автор бестселера «The New York Times» під назвою «Розквіт» («Heiday») та ведучий радіопрोगрами «Studio 360»

Книжка Лорі Готтліб стала принизливим і шокувальним досвідом... Але я щаслива, що її прочитала.

«Glamour»

У бізнесі «непогано» дуже часто означає «дуже добре». Чому ж у стосунках та шлюбі ми чекаємо та вимагаємо довершеності?

«Forbes Woman»

Порада Готтліб суперечить романтичній ідеї мільйонів пісень про кохання, валентинок і дівчачих фільмів. Але, зважаючи на постійну нестачу ідеальних чоловіків, схоже, вона має рацію.

«The Washington Post»

Розумні, вдумливі та дотепні спостереження Лорі Готтліб, які з'явилися у неї під час незвичної історії стосунків, сигналізують про появу нового голосу в літературі для самотніх жінок. Книжка «Правила» зробила жінок нужденними,

«Обіцяти — ще не одружитися»¹ — кинула у депресію, а «Як вийти заміж» нарешті їх звільнила, бо навчає, що в перспективі «непогано» може бути кращим за «прекрасно».

*Емі Зон, авторка «Проспект-парк-вест»
(«Prospect Park West»)*

«Як вийти заміж» — це чесне та кумедне читиво, в якому історії реальних людей переплітаються з особистим досвідом Готтліб, що містить різкі спостереження щодо того, як у гру вступають суспільство та культура, коли жінки шукають кохання, — від «Коли Гаррі зустрів Саллі»² і до «Холостяка»³.

«The New York Observer»

«Як вийти заміж» — це справжній скарб. Книжка є обов'язковою до прочитання, якщо ви прагнете, щоб чоловічий та жіночий мозок співіснували в майже ідеальній гармонії.

*Луан Брізендін, авторка бестселерів
«The New York Times» під назвами
«Жіночий мозок» («The Female Brain»)
та «Чоловічий мозок» («The Male Brain»)*

Порадивши прочитати різку і проникливу книжку Лорі Готтліб, сподіваюся, що зможу частково спокутувати ту нереально романтичну пропаганду, яку я допомагала поширювати на посаді редакторки глянцевого жіночого журналу. Для всіх, хто самотній, але шукає свою половинку, несподівана

¹ «Обіцяти — ще не одружитися» (*He's Just Not That Into You*) — американська мелодрама 2009 року.

² «Коли Гаррі зустрів Саллі» (*When Harry Met Sally*) — американська романтична комедія 1989 року.

³ «Холостяк» (*The Bachelor*) — американське реаліті-шоу.

істина в «Як вийти заміж» суперечить усьому, у що нас зму-
сили повірити щодо стосунків та шлюбу.

*Меган Мак-Кафферті,
авторка серії книжок-бестселерів
«The New York Times» під назвою «Джессіка Дарлінг»
(«Jessica Darling»)*

Розумний заклик до приборкання токсичних фантазій, які
нам нав'язують романтичні комедії, та тверезого мислення
про те, від чого залежать міцні стосунки.

«Salon»

Ви обов'язково повинні прочитати це бездоганне дослі-
дження.

«The Huffington Post»

Галас навколо нового творіння Лорі Готтліб «Як вийти
заміж» цілком заслужений. Книжка чесна та обнадійлива.
Прочитавши її, люди знайдуть для себе багато корисного.

«The Examiner»

«Як вийти заміж» вартує витраченого часу. Можете по-
ставитися до неї скептично. Але якщо ви колись шукали чарів-
ного принца або чекали на свій ідеал, відштовхували чолові-
ка, бо одразу не відчували «іскри», симпатизували «поганим
хлопцям», то ця книжка саме для вас. Коли прочитаєте цю
чесну та відверто тривожну книжку, життя вже ніколи не ста-
не колишнім. І це на краще.

«The Christian Science Monitor»

Суперечлива та прониклива.

«Ottawa Citizen»

Чесний та вдумливий аналіз Готтліб знайде відгук у серцях багатьох жінок. У своїй новаторській роботі вона пропонує серйозну аргументацію.

«*Booklist*» («Зірковий огляд»¹)

Смішна й повчальна історія жінки середнього віку в сучасному світі стосунків і побачень.

«*Library Journal*»

¹ Термін, що використовують в оглядах книжок для позначення відмінної або особливо високої якості.

Моєму законному чоловікові, хоч би ким ти був

Події та факти, представлені у цій книжці,
правдиві й засновані на власному життєвому
досвіді та спостереженнях. Імена й особисті
дані друзів та інших людей, згаданих у творі,
були змінені на прохання або через мою
турботу про їхню приватність

Ви розумієте, що закохалися, коли не можете заснути,
бо реальність нарешті краща за мрії.

ПРИПISУЄТЬСЯ ДОКТОРОВІ СЬЮЗУ

Будь-яка істина проходить три стадії: спочатку її висміюють,
потім шалено заперечують, а в кінці приймають
як щось очевидне.

АРТУР ШОПЕНГАУЕР

Пролог

Крамниця чоловіків

СВОЇ ДВЕРІ ВІДЧИНИЛА НОВА КРАМНИЦЯ. КРАМНИЦЯ ЧОЛОВІКІВ!

БІЛЯ ВХОДУ — ВИВІСКА:

ВИ МОЖЕТЕ ВІДВІДАТИ КРАМНИЦЮ ЧОЛОВІКІВ ЛИШЕ ОДИН РАЗ. У КРАМНИЦІ ШІСТЬ ПОВЕРХІВ, ВАРТІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ЗРОСТАЄ З КОЖНИМ НАСТУПНИМ ПОВЕРХОМ. ПОКУПЧИНЯ МОЖЕ ПРИДБАТИ БУДЬ-ЯКИЙ ТОВАР НА ОДНОМУ ПОВЕРСІ АБО ПІДНЯТИСЯ НА НАСТУПНИЙ. СПУСКАТИСЯ ДОЗВОЛЕНО, ЛИШЕ ЩОБ ВИЙТИ З БУДІВЛІ.

У крамницю заходить жінка. На першому поверсі вивіска:

ПОВЕРХ 1 — ЧОЛОВІКИ, ЯКІ МАЮТЬ ГАРНУ РОБОТУ.

Жінка думає: «Непогано, але я хочу більшого». І піднімається вище, де бачить наступну вивіску:

ПОВЕРХ 2 — ЧОЛОВІКИ, ЯКІ МАЮТЬ ГАРНУ РОБОТУ Й ЛЮБЛЯТЬ ДІТЕЙ.

Вона заінтригована, але піднімається на третій поверх, де на вивісці написано:

ПОВЕРХ 3 — ЧОЛОВІКИ, ЯКІ МАЮТЬ ГАРНУ РОБОТУ, ЛЮБЛЯТЬ ДІТЕЙ І ДУЖЕ ПРИВАБЛИВИ.

Жінка думає: «Овва!» Але все одно йде далі.

ПОВЕРХ 4 — ЧОЛОВІКИ, ЯКІ МАЮТЬ ГАРНУ РОБОТУ, ЛЮБЛЯТЬ ДІТЕЙ, ДУЖЕ ПРИВАБЛИВИ ТА ДОПОМАГАЮТЬ ПО ГОСПОДАРСТВУ.

Вона вигукує: «Ліпше вже не буває!» Але її внутрішній голос каже: «А що, як буває?» Тому жінка піднімається вище й читає вивіску:

ПОВЕРХ 5 — ЧОЛОВІКИ, ЯКІ МАЮТЬ ГАРНУ РОБОТУ, ЛЮБЛЯТЬ ДІТЕЙ, ДУЖЕ ПРИВАБЛИВИ, ДОПОМАГАЮТЬ ПО ГОСПОДАРСТВУ ТА МАЮТЬ НЕПЕРЕВЕРШЕНЕ ПОЧУТТЯ ГУМОРУ.

Оскільки жінка знайшла саме те, що шукала, то хоче залишитися, але щось її змушує йти на шостий поверх, де на вивісці написано:

ПОВЕРХ 6 — ВИ 42215602 ВІДВІДУВАЧКА, ЩО ПРИЙШЛА НА ЦЕЙ ПОВЕРХ. ТУТ НЕМАЄ ЧОЛОВІКІВ. ЦЕЙ ПОВЕРХ СЛУГУЄ ДОКАЗОМ ТОГО, ЩО ЖІНОК НЕМОЖЛИВО ЗАДОВОЛЬНИТИ. ДЯКУЄМО, ЩО ЗАВІТАЛИ ДО НАШОЇ КРАМНИЦІ.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ! Щоб запобігти звинуваченням у сексизмі, власник крамниці відкрив через дорогу крамницю дружин.

На першому поверсі — дружини, які люблять секс.

На другому — дружини, які люблять секс і добрі.

На третьому — дружини, які люблять секс, добрі та займаються спортом.

*На четвертому, п'ятому та шостому поверхах від-
відувачів не було.*

Моя версія бородатого жарту про вибір чоловіка

А ось риси, що одразу спали на думку і не мають певного порядку в моєму списку покупок, якби я відвідала крамницю чоловіків.

- Розумний
- Добрий
- Кумедний
- Допитливий
- Любить дітей
- Фінансово незалежний
- Емоційно стабільний
- Сексуальний
- Романтичний
- Пристрасний
- Співчутливий
- Зухвалий
- Інтуїтивний
- Щедрий
- Такого ж віросповідання, але не занадто релігійний
- Оптимістичний, але не наївний
- Амбіційний, але не трудоголік
- Талановитий, але скромний
- Ласкавий, але не нав'язливий
- Приземлений, але не нудний
- Проникливий, але не хитрий
- Вразливий, але не слабкий
- Незвичайний, але не дивакуватий
- Безтурботний, але відповідальний

- Харизматичний, але відвертий
- Сильний, але чутливий
- М'язистий, але не схилений на спорті
- Відкритий до нового, але з твердими переконаннями
- Рішучий, але не владний
- Зрілий, але не старий
- Креативний, але не митець
- Підтримує мої мрії та цілі
- Вміє дивуватись оточенню
- Приблизно мого віку (поділяє мої культурні вподобання)
 - Вміє слухати й розмовляти
 - Гнучкий і готовий до компромісів
 - Витончений— має гарну освіту, багато подорожував і бачив
 - Зростом не нижче п'яти футів десяти дюймів, але не вище шести футів¹
 - Має густе волосся (краще хвилясте й темне— жодних блондинів)
 - Поділяє мої політичні погляди та цінності
 - Не любить фантастики й коміксів
 - Має гарний смак / естетичне відчуття
 - Дбає про здоров'я та має гарну фізичну форму
 - Піклується про суспільство в цілому
 - Турбується про тварин
 - Компетентний
 - Уміє робити дрібний ремонт
 - Куховарить
 - Шанувальник природи (походи, прогулянки на велосипеді та катання на роликах)

¹ 1 фут = 30,48 см; 1 дюйм = 2,54 см.

- Йому подобаються мої друзі (а мені — його)
- Не примхливий
- Надійний
- Командний гравець
- Освічений, любить гру слів
- Знається на математиці чи природничих науках
- Любить обговорювати (але без суперечок) політику та події у світі
- Стильний
- Вміє підштовхнути до дії
- Не нечупара — поважає наше житло
- Шалено в мене закоханий

Насправді це не теперішній список. Я написала його, коли взялася до цієї книжки. Заміжня подруга порадила таке зробити, хоча до того моменту він уже існував, але лише у моїх думках.

Пригадую, я зауважила: «Не можу визначити, що саме мені потрібно. Просто закохуюся». Але подруга мала рацію. Мені знадобилося лише три хвилини, щоб скласти опис ідеального чоловіка. А тоді вона попросила викреслити з переліку зайве, щоб він мав реалістичніший вигляд.

Я спробувала. Викреслила неважливе, адже чоловік не повинен уміти куварити (до того ж завжди може навчитися). І я не проти, якщо його зріст буде п'ять футів сім дюймів, а не п'ять футів десять дюймів. Я викреслила певні риси, та все ж більшість пунктів залишилася. Можливо, я пішла б на компроміс з пунктом «кумедний», але де та межа, що перетворює чоловіка, дотепні жарти якого змушують серце битися швидше, на того, чий гумор викликає лише усмішку? Скільки пристрасті повинна показувати змінна шкала, щоб він уважався «пристрасним»?

Було багато змінних. Колись я зустрічалася з вільним митцем, але потім вирішила, що мені потрібен фінансово незалежний партнер. Зустрічалася з лікарем, та наші творчі вподобання були геть різними. А знайти фінансово незалежного митця чи лікаря, який у вільний час писав би романи, було можливо, але дуже малоймовірно. Раптом, переглядаючи список з усіма іншими бажаними рисами, не кажучи вже про «зв'язок», я відкрила таємницю своєї самотності.

Можливо, чоловік, якого я описала на папері, не існував. А можливо, як зауважила подруга, деякі зі згаданих рис не були важливими для щасливого шлюбу.

Ой-йой. А якщо її правда? Невже я прогледіла чоловіків, які могли стати для мене чудовою парою, лише тому, що шукала у стосунках іскри та відповідності списку замість партнера на все життя?

Звісно, я не мала завищених сподівань. Після тридцяти я знала, що ідеального партнера не існує (це стосувалося й мене) і, хоч би за кого я вийшла заміж, він матиме недоліки, як і всі люди. Я не сподівалася знайти ідеал чи одразу відчуті міцний зв'язок. Розуміла, що поспішне захоплення на перших зустрічах не гарантує вічного кохання. Водночас відчувала, що без «стартового майданчика» романтичні почуття не з'являться. Особисто в мене не було ніякого бажання йти на друге побачення, якщо на першому не з'явився міцний зв'язок.

Тож хоча б на початку стосунків я чекала зваблення (навіть якщо це означало, що через предмет моєї пристрасності могла втратити роботу чи ризикувала репутацією). Я вважала, що «просто знаю», що він той Єдиний (хоча часто траплялося так, що через рік я «просто знала», що нам варто розійтися). І сподівалася відчуті щось схоже на божественний зв'язок (навіть якби мене постійно нудило і була нав'язлива

потреба перевіряти голосову пошту кожні півгодини). Хіба це не прояв «закоханості»?

Водночас мій підсвідомий список рис майбутнього чоловіка ставав дедалі довшим. Як і більшість жінок, чим старшою я ставала, тим більше вимог з'являлося до партнера. Адже життєвий досвід підказував, чого варто уникати в стосунках та що саме мені від них потрібно. Хід думок був приблизно таким: *«Останній хлопець не був Ікс, тож наступного разу я хочу Ікс... і на додачу всі риси зі списку»*. Іншими словами, моя крамниця чоловіків із шестиповерхової будівлі перетворилася на найвищий у світі хмарочос. Думаю, що в інших жінок ситуація така ж сама.

Може, через це 1975 року майже 90 % американських жінок виходили заміж до тридцяти років, а 2004-го їхня кількість зменшилася більше ніж на половину? Чи, може, тому відсоток жінок, які ніколи не були заміжні, у кожній віковій групі, за даними американського Бюро перепису населення (вікова група — 25—44 роки), у період із 1970-го і до 2006 року зріс більш ніж у двічі?

Я прагнула знайти відповіді.

ГЕТЬ ІНША ІСТОРІЯ КОХАННЯ

Ця книжка — історія кохання. Не мого, але, можливо, вона могла б стати вашою історією кохання.

Усе розпочалося під час вечері з редактором журналу *Atlantic*. Я, 39-річна журналістка та мати-одиначка з дитиною-ходунцем, скаржилася на своє побачення попереднього вечора із шепелявим 45-річним адвокатом, що жував із відкритим ротом і три години безупинно розповідав про колишню дружину, але так і не знайшов часу поцікавитися мною. Здавалося, мені забракне сил піти на ще одне побачення.

Годі! Я втомилася від розмов із незнайомцями за вечерею, бо суботнього вечора хотіла тусити в домашніх штанах зі своїм чоловіком, як усі знайомі одружені пари.

Коли моє життя стало «таким»?

За два роки до згаданих подій я написала статтю «Файл Ікс/Ігрек» для журналу *Atlantic*, де розповіла, як у 37 років вирішила народити дитину для себе. Певна річ, не про таке я мріяла в дитинстві, але й виходити заміж за того, хто не був моїм Єдиним, не хотіла. А на той момент його ще навіть не було в моєму житті. Я хотіла народити дитину, поки ще могла, тож замість реєстрації на черговому сайті знайомств зареєструвалася на сайті донорів сперми. Невдовзі завагітніла, але не полишила надії зустріти свого Єдиного. За планом я мала спершу народити, а пізніше — знайти «справжнє кохання». Тоді я відчувала внутрішню силу і навіть зауважила на сторінках журналу, що мій вчинок дехто назве романтичним.

Що ж... Ха-ха-ха-ха-ха-ха-ха!

Тепер, вечеряючи з редактором, я безупинно сміялася. Звісно, я страшенно любила свою дитину, але будьмо відверті — домашні обставини не сприяють романтиці. Як і більшість моїх заміжніх подруг із дітьми, я недосипала, була дратівливою та виснаженою. Але, на відміну від них, мені все доводилося робити самотужки. Хоча й подружки іноді скаржилися на чоловіків, тож я спершу пишалася рішенням не стати такою, як вони, і не опинитись у шлюбі з чоловіком, далеким від ідеалу. Та знадобилося небагато часу, щоб зрозуміти: вони ні на мить не помінялися б зі мною місцями. Попри всі скарги, ці жінки були по-справжньому щасливі. І в багатьох випадках значно щасливіші, ніж раніше. Усе, що було дуже важливим, коли вони ходили на побачення, тепер майже не впливало на їхнє життя. Натомість ідея спільного прожи-

вання, хоч би якою непривабливою, складною та прозаїчною вона була, видавалася найвищим проявом «справжнього кохання». Чому ж п'ять років тому я не розглядала шлюб із такого боку?

Я сказала своєму редакторові: «Якби знала тоді те, що знаю тепер, то по-іншому ставилась би до побачень». Але звідки мені було знати? Як сказала самотня 42-річна подруга, для багатьох жінок це замкнене коло. І зауважила: «Якби я вийшла заміж у 39 років, то завжди б думала, що існує щось краще. Тепер ліпше все розумію, але все одно зазнала невдачі».

Пам'ятаю, як мене здивувала подруга — розумна та приваблива продюсерка, що стверджувала, ніби їй уже час виходити заміж. Але додала, що зробила неправильні висновки. Вона не збиралася присвятити життя жалюгідному існуванню поруч із тим, кого не кохала. Жінка хотіла жити на повну з прекрасним чоловіком, який міг і не мати всіх рис зі списку. Коли їй було вже за тридцять, вона сказала, що під бажанням «погодитися на менше, ніж заслуговуєш» вбачала зв'язок із чоловіком, далеким від її ідеалу. Але тепер, коли їй уже за сорок, зрозуміла, що плутала «погодитися на менше, ніж заслуговуєш» з «іти на компроміс».

Я прийшла до такого ж самого висновку і поставила собі кілька важливих запитань. Яка різниця між «погодитися на менше, ніж заслуговуєш» та «іти на компроміс»? Коли йдеться про шлюб, з чим ми можемо або не можемо змиритися? Скільки часу варто шукати когось кращого, кого можемо і не знайти і хто може не існувати або бути для нас недосяжним? Коли ми зможемо бути щасливими з тими, хто поруч?

Того вечора я озвучила запитання своєму редакторові, але відповіді ми так і не знайшли. Наступні кілька годин він розповідав про свій шлюб, а я — про світ побачень. Коли нам

принесли чек, редактор висловив думку, що мені варто дослідити ці питання у статті.

Упродовж наступних тижнів, коли я розмовляла з друзями та знайомими про їхні стосунки, мене дещо здивувало. Їхній теперішній рівень щастя не залежав від того, чи були вони до нестями закохані, коли одружувалися. Обидва типи шлюбу були однаково вдалимими чи невдалимими. Водночас жінки, з якими я спілкувалася, — самотні та незадоволені своєю самотністю — усе ще відмовляли чоловікам, які були «одержимі спортом» або «занадто низького зросту». Бо вважали: якщо вийдуть за коротуна, який не читає романів, то шлюб буде невдалим. Але в заміжніх жінок із такими чоловіками був протилежний досвід.

Коли стаття «Як вийти заміж: причини погодитися на містера Непоганого» вийшла у черговому випуску журналу *Atlantic*, присвяченому Дню святого Валентина, мені почали надходити повідомлення від незнайомих чоловіків та жінок, одружених і самотніх, віком від 18 до 78 років. Послання були дуже особистими, і більшість дописувачів визнавали, що ставили собі ті ж самі запитання. Дехто вирішив ці питання вдало і був задоволений, що залишився з реалістичнішим Єдиним. Інші шкодували, що відпустили чудового чоловіка через те, що тепер видається неважливим. Але були й такі, що вважали, ніби одруження через пристрасть змушувало їх відчувати, що вони «погодилися на менше, ніж заслуговують» одразу, як зникли шалені почуття. Бо коли люди тверезо дивились одне на одного, то розуміли, що несумісні. Дехто, зокрема священники, рабини, звідники та шлюбні терапевти, вважав, що адекватне зменшення сподівань допоможе членам їхніх громад, клієнтам, друзям чи членам родини знайти справжні почуття.

Та що ж лишалося мені? У світі побачень я робила те саме, що пропонувала в статті для *Atlantic*, — намагалася

бути відкритішою та реалістичнішою, зосереджувалася на важливому для тривалого шлюбу, а не для короткочасного роману. Але чомусь нічого не вдавалося. Мене все ще тягло до чоловіків свого «типу», а якщо зустрічалася не з ними, то не відчувала «цього». Я вже не шукала іскри, але ж му-сило бути «це». Як гадаєте? А коли так, то скільки «цього» було достатньо?

А ЯКЩО МЕНІ ПОТРІБНА ІНША «8»?

Я отримала повідомлення від самотньої жінки, яка написала, що не шукає в партнері ідеальної «10» — «8» теж згодиться. Вона навіть зустрічалася з «8». Але була проблемка, яку жінка визначила так: «А якщо мені потрібна *інша* “8”?»

Як виявилось, така ж проблема була і в мене, і в багатьох інших жінок. Дописувачка розуміла, що варто шукати містера Непоганого (який існує), а не чарівного принца (якого не існує). Але вона не розуміла, як застосувати свої знання на практиці. І я теж. Насправді, коли читачі писали, що вирішили заручитися через мою статтю, я хвилювалася, що через п'ять років отримаю купу листів, де вони писатимуть, що розлучилися з тієї ж причини, оскільки ніхто не знав, що насправді *означає* бути реалістичнішим. Коли компроміс занадто компромісний? Як дізнатися: ти занадто прискіплива чи ви не підходите одне одному? Якщо життя з містером Непоганим означає не тільки пристрасть і зв'язок, а й розумні сподівання, то як же підтримувати між ними баланс?

Щоб дізнатися відповіді, я вирішила стати піддослідною свинкою у сфері побачень. Я планувала ходити на побачення, отримати відповіді та використати їх у реальному житті.

Спершу я спілкувалася з провідними дослідниками шлюбу, економістами-біхевіористами, соціологами, психологами,

антропологами, нейробіологами, шлюбними терапевтами, духовними лідерами, звідниками, адвокатами з розлучення, пікаперами та демографами. Крім того, вислуховувала історії самотніх і одружених, які хотіли поділитися корисним досвідом. Я не сподівалася, що вони відкриють мені *ту саму* відповідь, однак мала надію, що завдяки певним вказівкам і висновкам наблизюся до свого Єдиного. І, може, допоможу іншим жінкам знайти Єдиного.

Моя книжка не poradnik і не посібник з побачень. У ній ви не знайдете анкет, які треба заповнити, чи «правил», яких варто дотримуватися. Натомість відшукаєте чесні роздуми про те, чому особисте життя йде не так, як хочеться, і яку роль ми в цьому відіграємо. Від самої читачки залежить, що вона вирішить у майбутньому.

Попереджаю, що думки експертів можуть вам не сподобатися. Спочатку вони мені теж не подобалися, і я витратила багато часу на галасливе заперечення фактів. Але згодом зрозуміла, що знання — то сила, а ця «мандрівка» докорінно змінила і мене, і моє особисте життя. Може змінити й ваше. Адже в результаті я зрозуміла, що знайти чоловіка для повсякденного життя — ось де справжня історія кохання.

ЧАСТИНА I

ЯК МИ ДО ТАКОГО
ДІЙШЛИ?

Рівчаки побачень

Одного вечора зателефонувала моя подруга Джулія й розповіла, що розійшлася з бойфрендом Грегом. «Він мене не надихав», — пояснила вона.

Коли два роки тому Джулія та Грег познайомилися, обом було по 28. Вони працювали в одній громадській організації. Джулія вважала його симпатичним, милим та дуже розумним. Проте одягався він без смаку — носив дивакуваті вельветові штани з високою талією, але їй подобалося, що він «справжній», «простий» і «безкорисливий». Поруч із ним вона почувалася напрочуд легко, на відміну від попередніх хлопців. Ніхто з колишніх не підтримував Джулію так, як Грег. Хоч би що вона задумала, він завжди допомагав. Коли її ображали — заступався. Коли вона почувалася невпевнено, він допомагав відчути себе красунею. Думаєте, вона його ще міцніше через це кохала? Так і було. Спершу. Бо, коли Грег завів мову про шлюб, це справило протилежний ефект.

Джулія пояснила:

— Завдяки Грегові я почувалася найпрекраснішою жінкою на Землі. Тож подумала: якщо я така прекрасна, може, мені потрібен хтось кращий?

Під словом «кращий» вона частково мала на увазі «хтось харизматичніший». Іноді у спілкуванні Грег був сором'язливим і невпевненим, у той час як Джулія — рішуча і товарись-

ка. Вона була швидка на дотепні вислови, а він мав тонке почуття гумору. Грег був скромнішого походження, ніж Джулія, тому не завжди розумів витончені натяки, які проскакували в розмовах із її друзями.

Водночас завдяки підтримці Грега Джулія отримала підвищення на роботі, а згодом почала заробляти навіть більше за нього. Не набагато, але жінка почувалася незатишно:

— Я хочу працювати, але навіть не знаю. Я не так собі уявляла шлюб.

Коли я запитала, як саме вона його уявляла, то почувала лише ніякове зітхання.

Вона сказала:

— Відверто? Мабуть, я хотіла, щоб мій чоловік був амбіційнішим.

Я зауважила, що Грег був приємніший за всіх її колишніх і набагато приємніший за амбіційного адвоката, який часто «забував» їй телефонувати, хоча обіцяв. Грег був люблячий і надійний. Він обожнював свою роботу. У них був пристрасний секс. Вони мали спільні захоплення, адже працювали в одній галузі. Разом їм було весело.

Та Джулія знову сказала:

— Він мене недостатньо надихав. Грег — звичайний приємний хлопець. Я почала думати, чи знайшла те, що шукала, чи він саме той, кого я чекала все життя. Хвилююся, що в майбутньому переросту його і мені знадобиться більше.

Я запитала:

— Більше чого?

У телефоні надовго запанувала тиша. Через якийсь час Джулія відповіла: «Більше відповідності моїм мріям. Він не підходив мені як чоловік».

І ще один чудовий хлопець зазнав невдачі. Чи ні? Які ж риси сучасні жінки прагнуть знайти в чоловіках?

ГОЛОВНЕ, ЩОБ НЕ НУДНИЙ

Невдовзі після розмови із Джулією в одному з барів Лос-Анджелеса я познайомилася з п'ятьма самотніми жінками за двадцять і запитала, чому так важко знайти претендента на шлюб. Їхня відповідь була одностабною:

— Ми б хотіли мати чоловіка, але не абиякого. Чому ми повинні занижувати власні стандарти?

Двадцятисемирічна веб-дизайнерка Олівія стверджує:

— Я ліпше залишуся самотньою, ніж вийду заміж. У двадцять із лишком у мене були набридливі сусіди по кімнаті. Але я не уявляю життя, де їстиму та спатиму в одному ліжку із сусідом по кімнаті, який буде ще й моїм чоловіком, заради якого я захочу «погодитися на менше, ніж заслуговую».

Інші ствердно кивали головами.

Олівія напівжартома вела далі:

— Не знаю, як ви, але я повинна бути по вуха закохана, щоб чистити зуби за два фути від місця, де мій обранець справляє нужду.

Я зауважила, що двері в туалет замикаються, а от зустріти гарного чоловіка не завжди випаде нагода. І запитала в компанії, що для них означає «погодитися на менше, ніж заслуговуєш». Може, обрати дуже набридливого чоловіка чи піти на компроміс і забути про певні бажані риси, але отримати натомість важливіші? І які це «важливіші риси»?

Продюсерка радіопрограм Нора сказала:

— Навіть якщо він милий, розумний і привабливий, я не зможу жити з нудним типом.

Аспірантка Клер підтримала:

— Саме так. Є розумні чоловіки, але для жінки стає шоком, що розумники не такі вже й цікаві. Вони повинні бути цікаво розумними, *допитливими*.

Про авторку

Лорі Готліб — авторка бестселера «Фігурка з паличок: щоденник мене колишньої» (*Stick Figure: a Diary of My Ex*) та журналістка, чії статті друкувалися в *The New York Times*, *Atlantic*, *Half*, *Pepples*, *Slate*, *Glamor*, *Ale*, *Salon* та *The Los Angeles Times*. Вона також часто з'являється як коментатор на радіостанції Національного громадського радіо у програмі «Зважаючи на все». Більше інформації про авторку ви знайдете на її сайті www.lorigottlieb.com.

Зміст

Пролог. Крамниця чоловіків	17
Частина I. ЯК МИ ДО ТАКОГО ДІЙШЛИ?	29
1. Рівчаки побачень.....	30
2. Романтична комедія, що передбачила моє майбутнє	49
3. Як фемінізм спаскудив моє особисте життя.....	59
4. Катастрофа швидких побачень.....	77
Частина II. ВІД ФАНТАЗІЙ ДО РЕАЛЬНОСТІ	87
5. Старша та хочу бути мудрішою	88
6. 3500 \$ на кохання	102
7. «Що» проти «чому».....	124
8. Понеділки з Еваном. Сеанс перший: відсоткове співвідношення	136
9. Не він, а ти	146
Частина III. РОБИМО РОЗУМНІШИЙ ВИБІР	163
10. Не будь занадто вимогливою, будь щасливою	164
11. Понеділки з Еваном. Сеанс другий: хибні припущення.....	176
12. Чоловіки, що залишилися в минулому.....	187
13. Та сама помилка, що й із Шелдоном	198
14. Понеділки з Еваном. Сеанс третій: уся правда про альфа-самців.....	205
15. Про що насправді розповідає перше побачення	212
16. Невже жінки прискіпливіші за чоловіків?	224

Частина IV. ТЕ, ЩО ВАЖЛИВО	235
17. Понеділки з Еваном. Сеанс четвертий: бажання проти потреб.....	236
18. Бізнес кохання.....	247
19. Кохання з 27-го погляду.....	266
20. Понеділки з Еваном. Сеанс п'ятий: співвідношення хімії та сумісності.....	275
21. Позбувайтесь списку, а не чоловіка.....	286
Частина V. ПІДСУМКИ	295
22. Непоганий шлюб.....	296
23. Розмова з рабином.....	306
24. Історія Клер: як я переступила через себе.....	314
25. Історія Александри: містер Ідеал у мене перед носом.....	321
26. Історія Гіларі: пошуки того, чого я потребую.....	327
27. Моя історія: до уваги громадськості.....	333
 Епілог. Як склалося їхнє життя.....	 341
 Подяка	 344
 Про авторку	 348

Популярне видання

ГОТТЛІБ Лорі
Як вийти заміж

Головний редактор *С. І. Мозгова*
Відповідальний за випуск *А. В. Альошичева*
Редактор *В. В. Карпич*
Художній редактор *А. В. Бєлякова*
Технічний редактор *В. Г. Євлахов*

Підписано до друку 27.01.2020. Формат 75x108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Literatupa». Ум. друк. арк. 16,5. Наклад 4200 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61001, м. Харків, вул. Б. Хмельницького, буд. 24
E-mail: cor@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р. www.unisoft.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

UNISOFT

**Видавництво «Клуб Сімейного Дозвілля»
пропонує розміщення реклами
на нашій книжковій продукції:
логотипи, закладки, флаєри, листівки,
буклети тощо.**

Наші конкурентні переваги:

- вашу рекламу буде представлено в найбільшій дистрибуційній мережі України (у 70 книжкових магазинах видавництва «КСД»);
- також на полицях понад 400 бізнес-партнерів (українські книгарні, продуктові та будівельні маркети);
- ви отримаєте доступ до широкої цільової аудиторії (читачі віком від 20 до 40 років, серед них основна частина — від 25 до 35 років; 55—60 % наших покупців становлять жінки);
- ми видаємо бестселери художньої та нон-фікшн літератури, які перебувають у топі вітчизняних книгарень.

**З пропозиціями звертайтеся за адресою:
trade@ksd.ua**